

Dečka stečeta k nji.

„Mama, mama“, hiti mlajši, „kaj ne, da Mate ne sme od nas, in vi ne smete od naju? Mate pravi, da je to-le vse njegovo. Naj bo le, mama, ali jaz ga ne bom pustil od doma. Kako dolg

jeden za levo roko in ponavljata: „Zmerom, mama, zmerom!“

Mati si otre solzne oči, pogladi oba dečka po laseh in reče:

„Samo, če bodeta pridna!“

„Vse bova storila, vse, kar bode ukazali“, potrjujeta oba; potem vpraša starejši:

„Mama, ali je bil tukaj kdaj naš oče?“

„Bil je bil, ljubi moj! Tvoj rajni oče je živel tu več let.“

Začela jima je pripovedovati o očetu, kako je nekdanj tu ležal ranjen, kako je ozdravel, kako so ga vzeli k vojakom. (Imena, kdo ga je izdal, ni jima povedala.) Dečka sta jo poslušala z očmi in ušesi.

Šimnu se je izprva nekako omilila lepa vdova, a kmalu je videl, da je tu več kakor odveč. Samo kalil bi jim tiho srečo. Čim dalje je opazoval ta lepi prizor, tem bolje je čul neki notranji glas:

„Šimen, pusti jih!“ Zdel se mu je prijateljski opomin z onega sveta.

Oklepaje se mamice sta šla dečka ž njo v hišo. Solnce je zabliščalo v oknih Selanovega poslopja. V Šimnovem srcu se je pa tedaj podila nevihta. Z roko se je krčevito prijel ograje in zrl naravnost na dvorišče in v hišo, kamor je nekdanj zahajal tako rad.

Dolgo, dolgo je stal tu in gledal, kako mu je vstajala v mislih slika za sliko, kažoč mu mlado življenje. Za njimi so se vrstile zgodbe poznejših let, in sedaj je on sam tukaj; njegove nade so izginile za onimi tremi, a

ne v Selanovo hišo, marveč v prazne pene, v nič.

In vendar ne! Njegovo življenje ni bilo prazno, ni bilo neuspešno.

Šimen se vzdrami, udari s palico ob tla in stopa mimo hiše na cesto, tam krene na levo k — Selanovim.

Tragedija. (Kip A. Gangla na dež. gledališču v Ljubljani. Fotogr. Jož. Armič.)

čas bi mi bil brez njega!“ — „Jaz ne pojdem nikamor od vas“, reče starejši dečko.

„Tudi jaz ne pojdem od mame“, pravi mlajši in ji stiska glavo pod krilo.

„Nikamor ne pojdem od vaju, otroka, nikamor. Vsi bomo skupaj, če me bodeta imela vedno rada.“ Dečka se primeta jeden za desno,